

ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับ
การดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1*

กฤษณะ ทองแก้ว¹

สาธิต ทรัพย์รวงทอง²สุพัฒนา หอมบุปผา³

(วันที่รับบทความ: 28 มีนาคม 2569; วันที่แก้ไขบทความ: 3 พฤษภาคม 2569; วันที่ตอบรับบทความ: 5 พฤษภาคม 2569)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา 2) ระดับการดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลกับการดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู จำนวน 297 คน จากการเปิดตารางเครชีและมอร์แกนและทำการสุ่มแบ่งชั้นและดำเนินการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา มีค่าความตรงเชิงเนื้อหาระหว่าง 0.67-1.00 และมีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.98 และมีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.37-0.95 และแบบสอบถามการดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีค่าความตรงเชิงเนื้อหาระหว่าง 0.67-1.00 และมีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.96 และมีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.41-0.94 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า 1. ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการมีวิสัยทัศน์ผู้นำแบบดิจิทัล อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการใช้เทคโนโลยีบริหารสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ อยู่ในระดับมาก และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านความสามารถในการสื่อสารด้านดิจิทัล อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ 2. ระดับการดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยภาพรวม อยู่ในระดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ด้านการร่วมแรง ร่วมใจ และร่วมมือ อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านชุมชนกัลยาณมิตร อยู่ในระดับมาก และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านภาวะผู้นำร่วม อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ และ 3. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ อยู่ในระดับสูง ($r_{xy} = .914$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำยุคดิจิทัล, การดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

* บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, 2568

¹ นักศึกษาลัทธิศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, E-mail: kritsana.tho@nsru.ac.th

² อาจารย์ที่ปรึกษา, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

³ อาจารย์ที่ปรึกษา, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

The Relationship between Digital Era Leadership of School Administrators and the Operation of Professional Learning Community under Nakhon Sawan Primary Educational Service Area Office 1*

Kritsana Thongkaew¹

Satorn Subruangthong² Supattana Hombubpha³

(Received: March 28, 2026; Revised: May 3, 2026; Accepted: May 5, 2026)

Abstract

The purposes of this research were to study: 1) the level of digital era leadership of school administrators, 2) the level of the operation of professional learning community, and 3) the relationship between digital era leadership and operation of professional learning community. The sample consisted of 297 school administrators and teachers based on the Krejcie and Morgan's tables and obtained using stratified random sampling method and simple random sampling method. The research instruments in this research were a questionnaire on the digital era leadership of school administrators with the content validity between 0.67 to 1.00, with the reliability at 0.98, and the discrimination between 0.37 to 0.95 and a questionnaire on the operation of professional learning community with the content validity between 0.67 to 1.00, with the reliability at 0.96, and the discrimination ranging from 0.41 to 0.94. Data were analyzed using means, standard deviations, and Pearson's product-moment correlation coefficient.

The research findings were as follows: 1. Overall digital era leadership of school administrators was at a high level. When considering each aspect, the highest mean was the digital leadership vision with the highest level, followed by systematic technology utilization in schools was at a high level, while the lowest average was the digital communication competence with a high level, respectively. 2. Overall operation of professional learning communities was at a high level. When considering each aspect, the highest mean was the collaborative partnership with the highest level, followed by the caring community was at a high level, while the lowest average was the shared leadership with a high level, respectively. 3. The relationship between the digital era leadership of school administrators and the operation of the professional learning communities showed a statistically significant high positive correlation ($r_{xy} = .914, p < .01$).

Keywords: Digital Era Leadership, Operation of Professional Learning Community

* Research Article from Thesis for the Master of Educational Administration, Nakhon Sawan Rajabhat University, 2025

¹ Master of Education students, Education Administration, Nakhon Sawan Rajabhat University, E-mail: kritsana.tho@nsru.ac.th

² Advisor, Faculty of Education, Nakhon Sawan Rajabhat University

³ Advisor, Faculty of Education, Nakhon Sawan Rajabhat University

ความสำคัญและปัญหาการวิจัย

การศึกษาของไทยมีวิสัยทัศน์และนโยบายที่ส่งเสริมระบบการเรียนรู้ที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ดังที่ ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561-2580 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ได้เน้นปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งเน้นผู้เรียนให้มี ทักษะการเรียนรู้และมีใจใฝ่เรียนรู้ตลอดเวลา ปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการพัฒนาทักษะสำหรับ ศตวรรษที่ 21 เปลี่ยนบทบาทครูให้เป็นครูยุคใหม่ เพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษา พัฒนาระบบ การเรียนรู้วางพื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้โดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มและการสร้างระบบการศึกษาเพื่อ ความเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติเน้นการพัฒนาทักษะดิจิทัล ทักษะการคัดกรองความรู้ องค์กรความรู้ และพัฒนาตนเองผ่านเทคโนโลยีการเรียนรู้สมัยใหม่ (Office of the National Economic and Social Development Council Office of the Prime Minister, 2018, p. 33)

ผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลจำเป็นต้องปรับตัว เปลี่ยนแปลงวิถีปฏิบัติ วิธีการบริหารจัดการ และ วิธีการจัดการศึกษาแบบใหม่ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เชิงรุกด้วยตนเอง เป็นผู้บริหารที่มีสมรรถนะ ดิจิทัลมีความเป็นมืออาชีพ มีความรอบรู้ในศาสตร์การบริหาร มีทักษะการบริหารจัดการเพื่อการบริหาร จัดการศึกษาให้บรรลุเป้าหมาย เรียนรู้พัฒนาตนเองมีทักษะการใช้อุปกรณ์เทคโนโลยี การใช้แพลตฟอร์ม ที่หลากหลายเพื่อการบริหารจัดการองค์กรและการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อสภาพแวดล้อมของยุคนี้ (Wannasri, 2021, pp. 129)

การพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามแนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพตามนโยบายของสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่กำหนดกลยุทธ์การดำเนินงานเพื่อส่งเสริมให้เกิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ ของครูในสถานศึกษาเดียวกัน และระหว่างสถานศึกษาในรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพจึงเป็น ชุมชนการพัฒนาที่สมาชิกรวมตัวกันเพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงให้เกิดขึ้นแก่ตนเองแก่สมาชิกและก่อให้เกิด ประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน (Leuanoi, 2018, pp. 1-2)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 มีการนำ Digital Platform มาเป็น เครื่องมือทั้งการพัฒนา อบรมครูและการจัดทำฐานข้อมูลกำลังคน เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลประวัติครู ประวัติการพัฒนา ฝึกอบรม นำไปสู่การวิเคราะห์ วางแผนกำลังคนได้อย่างต่อเนื่องมุ่งเน้นการพัฒนาครู และบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยสนับสนุนการนำหลักการของชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาครู ผ่านการเรียนรู้จากเครือข่ายภายในสถานศึกษา ชุมชน และเพื่อนครู โดยมิ การประเมินผลและร่วมกันแก้ไขปัญหาภายในโรงเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ กระบวนการ PLC เป็นเครื่องมือ ที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาครูอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน อย่างไรก็ตาม ในการดำเนินงานยังพบปัญหา เกี่ยวกับกระบวนการ PLC เช่น 1) ความซับซ้อนของนโยบายจากกระทรวงศึกษาธิการและสำนักงาน

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีโครงการและกิจกรรมมากมาย ส่งผลกระทบต่อการเรียนการสอนของครู ซึ่งทุกหน่วยงานมักต้องการผลงานเพื่อรายงานต่อผู้บังคับบัญชา 2) ควรพิจารณาลดปริมาณกิจกรรมทั้งในระดับเขตพื้นที่และโรงเรียน เพื่อให้ครูมีเวลาทุ่มเทให้กับการเรียนการสอนมากขึ้น และ 3) การจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ควรบูรณาการข้อมูลร่วมกัน เพื่อลดภาระของเขตพื้นที่การศึกษาและ โรงเรียน (Nakhon Sawan Primary Educational Service Area Office 1, 2024, p. 14)

ด้วยเหตุผลและความสำคัญดังกล่าว ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทสำคัญต่อการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยงานวิจัยนี้จะศึกษาและวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลกับการดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 ซึ่งข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการและการวางแผนปรับปรุงอย่างเป็นระบบ เพื่อเสริมสร้างศักยภาพและประสิทธิภาพของสถานศึกษาและยกระดับคุณภาพการศึกษาให้เจริญก้าวหน้า

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาของ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1
2. เพื่อศึกษาระดับการดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1
3. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1

สมมติฐานการวิจัย

ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์กันทางบวกกับการดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1. หลักการ แนวคิดเกี่ยวกับภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา

ความหมายของภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา

Chamchoi (2018, p. 24) กล่าวว่า ภาวะผู้นำยุคดิจิทัล หมายถึง การนำของผู้บริหารองค์กรในยุคดิจิทัล ที่มีพฤติกรรมสามารถนำองค์กรโดยใช้เทคโนโลยีหรือนวัตกรรมดิจิทัลเพื่อเป็นกลไกสำคัญที่จะขับเคลื่อนสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตามในปัจจุบันอิทธิพลของดิจิทัลเทคโนโลยี

ที่มีผลต่อการบริหารสถานศึกษานั้น ต้องมีการปรับตัว แนวคิดต่าง ๆ ที่มีการตระหนักถึงเทคโนโลยีดิจิทัล และจากการทบทวนในบริบทของประเทศไทย ยังไม่มีการศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา

Mrazek (2022, p. 104) ภาวะผู้นำยุคดิจิทัล หมายถึง ทักษะและความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีวินัยในการนำพาองค์กรไปสู่การเปลี่ยนแปลงเป็นองค์กรดิจิทัล ด้วยความสามารถในการปรับตัวใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร ผ่านกระบวนการวิธีการและคุณลักษณะส่วนบุคคลด้วยทักษะการเป็นผู้นำ

สรุปได้ว่า ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารในการแสดงออกแบบมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ในการสนับสนุนทรัพยากร ส่งเสริมให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาทำงานร่วมกัน โดยนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาบูรณาการในการจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพเหมาะสมกับโลกในยุคดิจิทัล และบริบททางการศึกษา

องค์ประกอบของภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา

Jansuk (2021, p. 6) กล่าวว่า องค์ประกอบภาวะผู้นำยุคดิจิทัลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา ได้แก่ 1) ด้านการสร้างวัฒนธรรมและบรรยากาศการใช้เทคโนโลยี 2) ด้านการมีวิสัยทัศน์ 3) ด้านการเป็นผู้นำดิจิทัล 4) ด้านความสามารถการใช้ดิจิทัล และ 5) ด้านการบริหารจัดการ โครงสร้างพฤติกรรมของผู้บริหาร

Phainkasikit (2021, p. 155) กล่าวว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ประกอบด้วย 6 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านวิสัยทัศน์ผู้นำแบบดิจิทัล 2) ด้านการพัฒนาวิชาชีพ 3) ด้านการสร้างเครือข่ายดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ 4) ด้านการสร้างวัฒนธรรมและบรรยากาศในการใช้เทคโนโลยี 5) ด้านความสามารถในการสื่อสารด้านดิจิทัลของผู้บริหาร และ 6) ด้านการพัฒนาครูให้มีทักษะการเรียนรู้ในการสร้างสรรค์นวัตกรรม

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ประกอบด้วย 1) ด้านการมีวิสัยทัศน์ผู้นำแบบดิจิทัล 2) ด้านการสร้างเครือข่ายดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ 3) ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้แบบโลกดิจิทัล 4) ด้านการพัฒนาวิชาชีพทางดิจิทัล 5) ด้านการพัฒนาครูให้มีทักษะการเรียนรู้ในการสร้างสรรค์นวัตกรรม 6) ด้านความสามารถในการสื่อสารด้านดิจิทัลของผู้บริหาร 7) ด้านความสามารถในการใช้เครื่องมือทางดิจิทัล และ 8) ด้านการใช้เทคโนโลยีบริหารสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ

2. หลักการ แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

Phuangsomjit (2017, p. 36) กล่าวว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หมายถึง วิธีการในการพัฒนาครู โดยการจัดบรรยากาศให้ครูได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันส่งผลให้ครูไม่โดดเดี่ยวและมีเครือข่ายในการทำงานทั้งนี้โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน

Phoo-Arram (2017, p. 80) กล่าวว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หมายถึง การรวมตัว ร่วมใจ ร่วมพลัง ร่วมทำและเรียนรู้ร่วมกันของครูและผู้บริหาร บนพื้นฐานวัฒนธรรมความสัมพันธ์แบบกัลยาณมิตร

ที่มีวิสัยทัศน์ คุณค่า เป้าหมาย และภารกิจร่วมกัน โดยครูเป็นผู้นำร่วมกัน และผู้บริหารเป็นผู้ดูแล สนับสนุน เพื่อร่วมเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพเปลี่ยนแปลงคุณภาพตนเองสู่คุณภาพการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความสำเร็จ หรือประสิทธิผลของผู้เรียนเป็นสำคัญและความสุขของการทำงานร่วมกันของสมาชิก

สรุปได้ว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หมายถึง ชุมชนที่มีการดำเนินงานเพื่อพัฒนาการทำงานอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน ให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ โดยอาศัยความร่วมมือกันของบุคลากรในสถานศึกษาหรือนอกสถานศึกษาที่เข้ามาร่วมกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ ร่วมกันพัฒนางานร่วมกันทำงานอย่างเป็นระบบ ร่วมกันการทำงานเป็นทีม มีการบริหารจัดการ แบบมีส่วนร่วม และมีการสร้างสัมพันธภาพแบบกัลยาณมิตรที่ดีต่อกันในการทำงาน

องค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

Office of the Basic Education Commission (2017, pp. 26-30) ได้กล่าวว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในระดับสถานศึกษาหรือระดับผู้ประกอบวิชาชีพสำนักพัฒนาครูและบุคลากรการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ ได้รวบรวมและวิเคราะห์ สังเคราะห์ แนวคิดต่าง ๆ จากเอกสารทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ นำเสนอเป็น 6 ด้าน ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในบริบทสถานศึกษาซึ่งประกอบด้วย 1) ด้านวิสัยทัศน์ร่วม 2) ด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ และร่วมมือ 3) ด้านภาวะผู้นำร่วม 4) ด้านการเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพ 5) ด้านชุมชนกัลยาณมิตร และ 6) ด้านโครงสร้าง สนับสนุนชุมชน

ระเบียบวิธีวิจัย

ประเภทของงานวิจัย

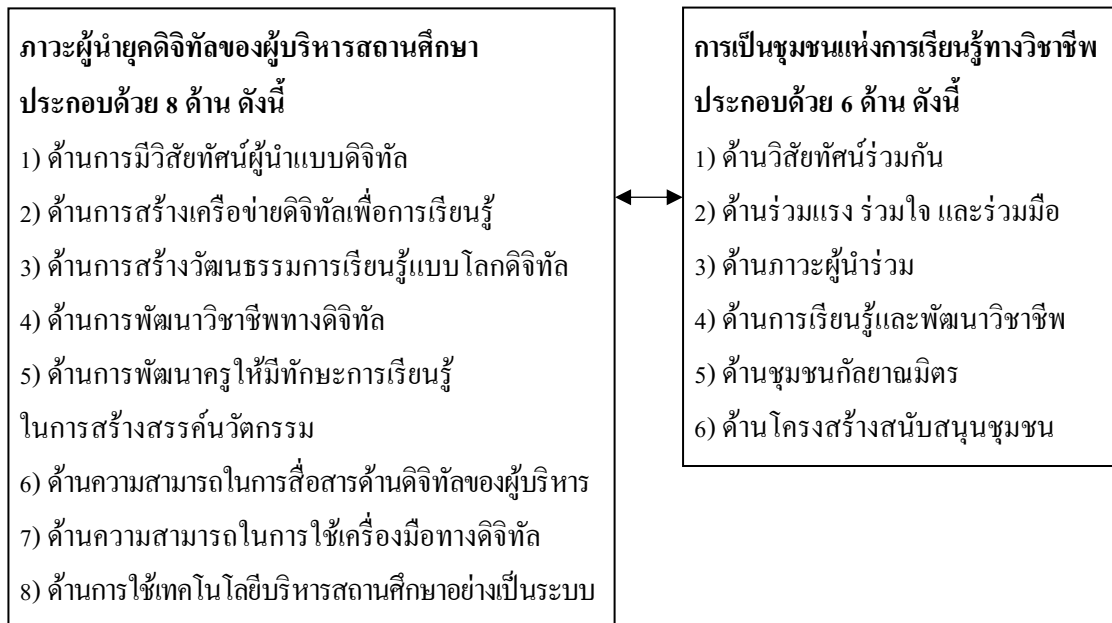
งานวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ

ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู จำนวน 156 โรงเรียน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 156 คน และครู จำนวน 1,057 คน รวมทั้งหมด จำนวน 1,213 คน

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูในสถานศึกษาจังหวัดนครสวรรค์ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู โดยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตารางของเครจซี่ และมอร์แกน และเทียบสัดส่วน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 38 คน และครู จำนวน 259 คน โดยวิธี การสุ่มแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) และดำเนินการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีการจับสลาก

ตัวแปรที่ศึกษา

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้วิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาและครู จำนวน 1 ฉบับ ประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ จำนวน 3 ข้อ ได้แก่ ตำแหน่ง ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน

ตอนที่ 2 ระดับภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ประกอบด้วย 8 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการมีวิสัยทัศน์ผู้นำแบบดิจิทัล 2) ด้านการสร้างเครือข่ายดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ 3) ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้แบบโลกดิจิทัล 4) ด้านการพัฒนาวิชาชีพทางดิจิทัล 5) ด้านการพัฒนาครูให้มีทักษะการเรียนรู้ในการสร้างสรรค์นวัตกรรม 6) ด้านความสามารถในการสื่อสารด้านดิจิทัลของผู้บริหาร 7) ด้านความสามารถในการใช้เครื่องมือทางดิจิทัล และ 8) ด้านการใช้เทคโนโลยีบริหารสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

ตอนที่ 3 ระดับการดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านวิสัยทัศน์ร่วมกัน 2) ด้านร่วมแรง ร่วมใจ และร่วมมือ 3) ด้านภาวะผู้นำร่วม 4) ด้านการเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพ 5) ด้านชุมชนกัลยาณมิตร และ 6) ด้านโครงสร้างสนับสนุนชุมชน และเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ถึงผู้อำนวยการ โรงเรียน เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยดำเนินการแจกแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาให้กลุ่มเป้าหมาย โดยใช้โปรแกรม Google Form เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเป็นรายสถานศึกษา ระหว่างวันที่ 10-14 มีนาคม พ.ศ. 2568
3. กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยจะได้รับข้อมูลทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 297 คน ครอบคลุมตามกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด
4. ผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับกลับมาทั้งหมดอย่างละเอียด ก่อนจะนำไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถาม ตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามโดยการแจกแจงความถี่และการหาค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์ระดับภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. วิเคราะห์ระดับการดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
4. วิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient)

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ระดับภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวม

ข้อ	ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	อันดับ
1	ด้านการมีวิสัยทัศน์ผู้นำแบบดิจิทัล	4.51	0.36	มากที่สุด	1
2	ด้านการสร้างเครือข่ายดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้	4.31	0.28	มาก	4
3	ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้แบบโลกดิจิทัล	4.34	0.32	มาก	3
4	ด้านการพัฒนาวิชาชีพทางดิจิทัล	4.30	0.31	มาก	5

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อ	ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	อันดับ
5	ด้านการพัฒนาครูให้มีทักษะการเรียนรู้ในการสร้างสรรค์นวัตกรรม	4.27	0.28	มาก	7
6	ด้านความสามารถในการสื่อสารด้านดิจิทัลของผู้บริหาร	4.23	0.28	มาก	8
7	ด้านความสามารถในการใช้เครื่องมือทางดิจิทัล	4.29	0.30	มาก	6
8	ด้านการใช้เทคโนโลยีบริหารสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ	4.42	0.32	มาก	2
รวมเฉลี่ย		4.33	0.23	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า พบว่า ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการมีวิสัยทัศน์ผู้นำแบบดิจิทัล อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการใช้เทคโนโลยีบริหารสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ อยู่ในระดับมาก และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านความสามารถในการสื่อสารด้านดิจิทัล อยู่ในระดับมาก

2. ผลการวิเคราะห์ระดับการดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยภาพรวม

ข้อ	การดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	อันดับ
1	ด้านวิสัยทัศน์ร่วมกัน	4.26	0.28	มาก	5
2	ด้านการร่วมแรง ร่วมใจ ร่วมมือ	4.53	0.25	มากที่สุด	1
3	ด้านภาวะผู้นำร่วม	4.23	0.29	มาก	6
4	ด้านการเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพ	4.30	0.27	มาก	3
5	ด้านชุมชนกัลยาณมิตร	4.33	0.25	มาก	2
6	ด้านโครงสร้างสนับสนุนชุมชน	4.28	0.25	มาก	4
รวมเฉลี่ย		4.32	0.23	มาก	

จากตารางที่ 2 พบว่า การดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการร่วมแรง ร่วมใจ ร่วมมือ อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านชุมชนกัลยาณมิตร อยู่ในระดับมากและด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านภาวะผู้นำร่วม อยู่ในระดับมาก

3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

ตารางที่ 3 แสดงค่าความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

ภาวะผู้นำยุคดิจิทัล	การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ						
	ด้านวิสัยทัศน์ร่วมกัน	ด้านร่วมแรง ร่วมใจ และร่วมมือ	ด้านภาวะผู้นำร่วม	ด้านการเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพ	ด้านชุมชนกัลยาณมิตร	ด้านโครงสร้างสนับสนุนชุมชน	การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยภาพรวม
1. ด้านการมีวิสัยทัศน์ผู้นำแบบดิจิทัล	.61**	.63**	.57**	.70**	.64**	.61**	.66**
2. ด้านการสร้างเครือข่ายดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้	.69**	.33**	.70**	.63**	.62**	.66**	.71**
3. ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้แบบโลกดิจิทัล	.42**	.34**	.49**	.70**	.53**	.46**	.57**
4. ด้านการพัฒนาวิชาชีพทางดิจิทัล	.70**	.34**	.64**	.61**	.66**	.68**	.71**
5. ด้านการพัฒนาครูให้มีทักษะการเรียนรู้ในการสร้างสรรค์นวัตกรรม	.72**	.40**	.80**	.78**	.72**	.73**	.81**
6. ด้านความสามารถในการสื่อสารด้านดิจิทัลของผู้บริหาร	.85**	.74**	.50**	.75**	.90**	.78**	.87**
7. ด้านความสามารถในการใช้เครื่องมือทางดิจิทัล	.72**	.31**	.75**	.65**	.66**	.73**	.75**
8. ด้านการใช้เทคโนโลยีบริหารสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ	.82**	.49**	.78**	.84**	.84**	.82**	.89**
ภาวะผู้นำยุคดิจิทัล โดยภาพรวม	.82**	.49**	.83**	.89**	.83**	.83**	.91**

** p < .01 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 3 พบว่า โดยภาพรวม ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์กับการดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์ทางบวก อยู่ในระดับสูง ($r_{xy} = .914$) เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์เป็นรายด้าน พบว่า มีค่าความสัมพันธ์สูงสุด คือ ด้านการใช้เทคโนโลยีบริหารสถานศึกษาอย่างเป็นระบบมีความสัมพันธ์กับการดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ อยู่ในระดับสูง ($r_{xy} = .894$) รองลงมา คือ ด้านความสามารถในการสื่อสารด้านดิจิทัลของผู้บริหารมีความสัมพันธ์กับการดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ อยู่ในระดับสูง ($r_{xy} = .867$) และมีค่าความสัมพันธ์ต่ำสุด คือ ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้แบบโลกดิจิทัล มีความสัมพันธ์กับการดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ อยู่ในระดับปานกลาง ($r_{xy} = .574$)

อภิปรายผลการวิจัย

1. ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหาร โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการมีวิสัยทัศน์ผู้นำแบบดิจิทัล อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Annart (2023) พบว่า ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา คือ ด้านการมีวิสัยทัศน์ผู้นำแบบดิจิทัล อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องมาจาก ผู้บริหารสถานศึกษามีมุมมองด้านการจัดการศึกษาที่ทันสมัยและเป็นผู้ที่มองการณ์ไกลเพื่อความสำเร็จในอนาคตขององค์กร โดยสามารถกำหนดวิสัยทัศน์และกลยุทธ์ ที่สนับสนุนเป้าหมายของสถานศึกษาได้อย่างชัดเจน นอกจากนี้ ผู้บริหารยังนำความรู้และวิธีการใหม่ ๆ มาใช้ในการขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงทางด้านดิจิทัล อย่างต่อเนื่อง ซึ่งการมีวิสัยทัศน์ที่มุ่งเน้นการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเช่นนี้ เป็นรากฐานสำคัญที่ช่วยกระตุ้นให้ครูและบุคลากรตระหนักถึงคุณค่าและเห็นทิศทางร่วมกันในการจัดตั้งและดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) อย่างมีประสิทธิภาพ

2. การดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการร่วมแรง ร่วมใจและร่วมมือ อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Tharwornsap (2022) พบว่า ระดับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา คือ ด้านการร่วมมือ ร่วมพลัง อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องมาจาก ผู้บริหารสถานศึกษามีส่วนส่งเสริมให้มีการรับฟังความคิดเห็นและความไว้วางใจซึ่งกันและกันในการดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) อย่างจริงจัง ทำให้ครูร่วมกันทำงานอย่างสร้างสรรค์และมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานที่มุ่งเน้น การเรียนรู้ของผู้เรียน เป็นสำคัญ นอกจากนี้ผู้บริหารยังได้ส่งเสริมให้ครูใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนอย่างหลากหลาย และมีการสะท้อนกลับผลของการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งเป็นกระบวนการที่ช่วยให้การดำเนินงาน PLC มีประสิทธิภาพและเกิดผลลัพธ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาวิชาชีพและคุณภาพผู้เรียน

3. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เมื่อวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ศึกษา พบว่า ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์กับการดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์ทางบวก อยู่ในระดับสูง ซึ่งสอดคล้องกับผลงานการวิจัยของ Kunchalee, Nithitakkharanon and Kotta (2025) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลกับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลกับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีความสัมพันธ์กันทางบวกอยู่ในระดับสูง ทั้งนี้เนื่องจาก ภาวะผู้นำยุคดิจิทัล เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยเร่งและสนับสนุนให้การดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) มีประสิทธิภาพสูงสุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการสร้างเครือข่ายดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้และการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้แบบโลกดิจิทัล การที่ผู้บริหารสามารถนำเทคโนโลยีมาเป็นโครงสร้างสนับสนุนชุมชนได้อย่างเป็นระบบ จึงเป็นตัวขับเคลื่อนที่ทำให้ วิทยาลัยร่วมกัน ในการพัฒนาผู้เรียนบรรลุผลสำเร็จอย่างยั่งยืน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. จากการศึกษาพบว่า ระดับภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านความสามารถในการสื่อสารด้านดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าด้านอื่น ๆ ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรเร่งพัฒนากลยุทธ์การสื่อสารดิจิทัลให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยยกระดับการใช้เทคโนโลยีเพื่อเสริมสร้างปฏิสัมพันธ์และความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบุคลากรอย่างเป็นระบบ ผู้บริหารต้องฝึกฝนและแสดงทักษะในการบริหารจัดการอารมณ์ และการสื่อสารอย่างเหมาะสมในช่องทางดิจิทัลเพื่อให้การให้ข้อมูลข่าวสาร มีความชัดเจน น่าเชื่อถือและสร้างความไว้วางใจในการทำงานร่วมกันอย่างแท้จริง

2. จากการศึกษาพบว่า ระดับการดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ด้านภาวะผู้นำ มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าด้านอื่น ๆ ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมและขยายโอกาสให้ครูได้แสดงออกซึ่งภาวะผู้นำร่วมในการดำเนินงาน PLC อย่างชัดเจนและทั่วถึงโดยการกระจายอำนาจในการตัดสินใจและมอบหมายให้ครูแกนนำมีบทบาทเป็นผู้นำกลุ่มหรือผู้อำนวยความสะดวกในการวิเคราะห์ปัญหา การร่วมตัดสินใจ และการขับเคลื่อนกิจกรรม PLC อย่างเป็นอิสระ ผู้บริหารต้องสนับสนุนการสร้างนวัตกรรมร่วมกันในทีม และมีการจัดกระบวนการทำงานประสานงาน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล การดำเนินการเช่นนี้ จะช่วยให้ครูเกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของ มีความรับผิดชอบร่วม และนำไปสู่การพัฒนาวิชาชีพที่มุ่งมั่น เสียสละและมีประสิทธิภาพสูงสุด

3. จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ พบว่า ด้านการสร้างวัฒนธรรมและบรรยากาศการใช้เทคโนโลยีมีความสัมพันธ์กับการดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีความสัมพันธ์ต่ำสุด ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาควรยกระดับการสร้างวัฒนธรรมและบรรยากาศการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้มีความเข้มแข็งและเชื่อมโยงกับกระบวนการ PLC มากยิ่งขึ้น โดยการสร้างวัฒนธรรมการใช้เทคโนโลยี ให้เป็นพฤติกรรมปกติในการทำงานร่วมกันผ่านช่องทางดิจิทัล ผู้บริหารควรเป็นแบบอย่างที่ดีในการปรับตัวและใช้ดิจิทัลในการบริหารงาน พร้อมทั้ง จัดหาทรัพยากรและเป็นผู้ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการใช้ดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ต้องเน้นการสร้างความรู้และวิสัยทัศน์ ในการรับและใช้ข้อมูลจากสื่อสังคมออนไลน์

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา
2. ควรศึกษาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
3. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการสื่อสารด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา
4. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อภาวะผู้นำร่วม

เอกสารอ้างอิง

- Amnart, P. (2023). *Digital Leadership of School Administrators Affecting the Effectiveness of Academic Affairs Administration in Schools under Buengkan Primary Educational Service Area Office*. Master thesis, M.Ed., Sakon Nakhon Rajabhat University, Sakon Nakhon. (In Thai).
- Chamchoi, S. (2018). *School Management in Digital Era*. Bangkok: Chulalongkorn University Printing House. (In Thai).
- Jansuk, J. and Wachrakul, C. (2021). A Study of Digital Leadership Components for School Administrators in Educational Opportunity School Under the Udonthani Primary Educational Service Area Office 3. *Sisaket Rajabhat University Journal*, 15 (2): 36-49. (In Thai).
- Kunchalee, N., Nithitakharanon, P. and Kotta, P. (2025). The Relationship between Academic Leadership of School Administrators in the Digital Age and Professional Learning Community of Schools under Ubon Ratchathani Primary Educational Service Area District Office 1. *Journal of Educational Administration and Supervision*, 16(2), 158-177. (In Thai).
- Leuanoi, A. (2018). *The Professional Learning Community Management Model of World-Class Standard School*. Doctoral dissertation, Ed.D., Nakhon Sawan Rajabhat University, Nakhon Sawan. (In Thai).

- Mrazek, P. (2022). *Administration of Educational Organization in Digital Era*. Chonburi: Faculty of Education, Burapha University. (In Thai).
- Nakhon Sawan Primary Educational Service Area Office 1. (2024). *Annual Budget Plan 2023*. (In Thai).
- Office of the Basic Education Commission. (2017). *Training Manual for Driving the PLC Process*. (In Thai).
- Office of the National Economic and Social Development Council. (2018). *THE THIRTEENTH NATIONAL ECONOMIC AND SOCIAL DEVELOPMENT PLAN (2023-2027)*. (In Thai).
- Phainkasikit, P. (2021). *The Relationship between Leadership of School Administrators in the Digital Age and the Internal Quality Assurance Operation in School under the Office of Nakhon Sawan Primary Education Service Area 2*. Master thesis, M.Ed., Nakhon Sawan Rajabhat University, Nakhon Sawan. (In Thai).
- Phoo-Arram, N. (2017). *Learning Management System Development Through Professional Learning Communities for Small Primary School Network*. Doctoral dissertation, Ed.D., Mahasarakham University, Mahasarakham. (In Thai).
- Phuangsomjit, C. (2017). Professional Learning Community and Guidelines for Application in Educational Institutions. *STOU Educational Journal*, 10(1), 34-41. (In Thai).
- Tharwornsap, W. (2022). *Factors Affecting the Professional Learning Community of School under Sa Kaew Primary Educational Service Office 2*. Master thesis, M.Ed., Rajabhat Rajanagarindra University, Chachoengsao. (In Thai).
- Wannasri, J. (2021). *School Management in Digital Era*. Phitsanulok: Rattanasuwan Karnpim 3. (In Thai).
